

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap
dat zal een droom zijn.

Zalig aandenken aan de heer

EMIEL VAN DEN BERGHE

Echtgenoot van Anna DE GROOTE

Geboren te Munkzwalm op 15 december 1897 en
godvruchtig overleden op 15 november 1987 in het
Rust en verzorgingstehuis Dr. Goffaerts te Zottegem

Gesterkt met de H. Sakramenten

Anna DE GROOTE zijn echtgenote,
Louis VAN DEN BERGHE-PRUYDT Agnes
 zijn kinderen;
Sabine VAN DEN BERHGE, zijn kleinkind;

De families
VAN DEN BERGHE-VAN DE PUTTE en
 DE GROOTE-DE CLERCQ

danken U van harte voor de blijken van
deelneming in de rouw die ons treft

Namis op vrijdag 11 december 1987 om 19u30

drukkerij morre - zwalm- (055)49 98 29

Alhoewel iedereen besepte dat Emiel een langzame
aftakeling tegemoet ging, en een zeer hoge ouder-
dom had bereikt, zodat het onvermijdelijk afscheid te
verwachten was, toch blijft dit heengaan voor zijn
echtgenote, zoon en familie moeilijk te verwerken.
Slechts in geloof beseffen wij dat dit leven en de ge-
presteerde arbeid, hoe verdienstelijk ook, niet zinloos
geweest is en slechts zijn bekroning zal vinden bij de
Heer van het Eeuwig Leven.

Emiel was een noeste werker voor vrouw en zoon,
als arbeider en tuinman, ver van huis. Hoe eenzaam of
eentonic dit werk ook was, hij werkte graag en hard.

Met de natuur verbonden, was hij goed op de hoog-
te van plant en dier, en was erin gelukkig. Hoeveel tui-
nen heeft hij niet verzorgd, rozelaars gesnoeid, aan-
plantingen verricht en onkruiden geweed met liefde
en overgave tot het een klein aards paradijs was.

Hij was niet materialistisch ingesteld, maar zocht
telkens voldoening in zijn werk. Blijmoedig en trev-
den van karakter, was hij steeds zeer behulpzaam en
begripvol voor geburen en mensen in nood.

Zijn huis was een open thuis voor geburen, waar
elkeen steeds welgekomen was, en aan tafel was
vlug een stoel bijgezet....

Wat was hij dankbaar voor die goede, behulpzame
gebuurte, voor de steun van omwonende, vooral ook
in zijn laatste levensjaren. Daar beleefde men de naas-
tenliefde niet met woorden, maar met daden ! Emiel
was een gelovig man. Samen met zijn trouwe echtge-
note trok hij feestelijk naar de Hoogmis, die hij nooit
oversloeg. Hij schonk de Heer elke week de eer die
Hem toekwam, en toen de krachten het begaven,
ontving hij getrouw de Hoogdag thuis.

Moge de Heer hem nu ruimelijk met zijn barmhartig-
heid en eeuwige vreugde omkransen.

Beste Anna, beste zoon en familie, ik heb u een voor-
beeld willen geven van vriendschap, goede buurt-
schap en dienstbaarheid zonder veel woorden. Blijf
erin geloven en vergeet mij niet in uw gebed.